

[Larsen-Ledet]

ikke kan lade sig gøre, uden at vi taler med hinanden indbyrdes.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Den udlægning, som hr. Larsen-Ledet nu giver, skuffer mig lidt. Jeg håber ikke, hr. Larsen-Ledet imellem besvarelsenerne bliver forvirret alt for meget af landbrugsministeren. Men er hr. Larsen-Ledet så af den opfattelse, at det, vi aftalte i december måned, var af en sådan karakter, at hvis landbrugsministeren dagen efter kunne gå ud og skaffe sig et andet flertal for f.eks. at fjerne den bestemmelse, som først og fremmest husmændene kæmpede for at få ind, havde ministeren mulighed for det uden at bryde noget forlig? Er hr. Larsen-Ledet ikke enig i, at vi drøftede gældssaneringsloven, rentetilskudsloven og landbrugsloven i sammenhæng, og at vi fra socialdemokratiets side i december 1982 klart stillede det op som en forudsætning, at der var enighed om alle disse tre områder, for at man kunne få socialdemokratiet til at medvirke? Vi blev enige om disse tre områder, og vi medvirkede ved dem alle. Men det må så også forpligte landbrugsministeren, og jeg er med mit kendskab til hr. Larsen-Ledet helt sikker på, at hr. Larsen-Ledet vil bekræfte den udlægning, som jeg her giver.

Steen Folke (VS):

Det er lidt underligt at debattere landbrug med en landbrugsminister fra Danmarks liberale parti, hvor det altså er en inkarneret socialist, der skal stå og forklare, hvad liberalisme er for noget. Jeg mener, at der milledt talt er snævre grænser for landbrugsministerens og hans partifællers liberalisme. Det er en liberalisme, som går ud på, at ejerne i gode år skal skovle ind, hvad de kan – og det skal de have lov til at beholde så meget af som muligt – men i dårlige år skal staten komme rendende og betale underskuddet på den ene og den anden måde. Det er jo essensen i dette forslag, ligesom det er i stribevis af andre forslag, som er blevet til med landbrugsministerens og venstres tilslutning og ofte også på deres initiativ.

Oprigtig talt, et høsttab på 16 pct. i forhold til tidligere – nu vel, det er en nedgang, men i liberale erhverv går det altså op og

ned. Og vi ved jo, at en af de faktorer, der spiller en rolle i landbruget, er vejret. Der er mange andre ting, der spiller ind, men vejret er en af faktorerne. Jeg bestrider ikke, at vejret har været dårligt for landbruget i 1983: det regnede meget i foråret, og det var meget tørt i sommeren. Det er klart, at det var ugunstige vejrforhold, og at det influerer på resultatet; det er der ingen der på nogen måde kan bestride. Alligevel må man sige, at en samlet nedgang på 16 pct. dog er inden for noget, der minder om det normale. Det går lidt op og ned, men så snart det går lidt ned, kommer landbrugsministeren rendende og siger: nu er der høsttab, nu skal vi have nogle penge ud af statskassen til at give til de betrængte landmænd.

Hvis man overhovedet skulle ind på at diskutere det, mener jeg, at en forudsætning måtte være en vis balance i den liberalisme. Det måtte være noget med, at der skulle hentes noget mere ind i de gode år fra landmændene. Det kan ikke være sådan, at de skal kunne tjene alt, hvad remmer og tøj kan holde, i de gode år og straks skal have støtte, når det går lidt ringere. Det er i for høj grad det, dette forslag bærer præg af.

En af detaljerne i forslaget, som også har været diskuteret, er den nye § 8 a, som altså også skal kunne give støtte til landmænd, der har haft en betydelig ringere høst end tidligere, selv om det ikke i øvrigt er betrængte landmænd. Jeg mener, det er et af eksemplerne på, hvordan man skubber nogle af de virkelig dårligt stillede foran og så redder nogle penge hjem også til dem, som ikke har mest akut og desperat behov for det. Det har jeg nævnt ved en tidligere lejlighed, og jeg mener, dette er et udmærket eksempel. Her skal skaffes støtte til landmænd, som ikke hidtil har haft behov for gældssanering, og som ikke på nogen måde hører til de allervanskeligst stillede. Der kan være meget velkonsoliderede landmænd i den gruppe, men hvis de så har haft en nedgang i et enkelt år, skal de straks hales ind og komme med i den gruppe, som man vil kunne give statstøtte. Jeg synes, det er aldeles urimeligt, at man skubber de allerdårligst stillede foran og så haler penge ud f.eks. til folk af den kategori, som § 8 a her omhandler.

I bemærkningerne til lovforslaget står der om de statsfinansielle konsekvenser, at man antager, at disse nye ordninger kan holdes